

край свѣтъ-атъ да си тражи щастіе-то ; другій е пострадаалъ и пропаднаалъ ; третій сѧ е прославила и нащени за кого да знае ; четвъртый е заблудилъ , а пятый умрѣлъ . И така отъ толко много пріатели неостана ни единъ . Она сиромашъ , кой-то сѧ е толкова осланаалъ на свои-те пріатели , остана самъ самичакъ , изляганъ , изнекѣренъ и поруганъ . И само още въ тока намира утѣшеніе , ако е баремъ въ свои-те дѣла задобылъ вѣрни и искрени пріатели , кои-то щѣтъ до гробъ-атъ прикрѣжени и постоани да му останатъ .

Зато е право и рекъалъ царь Давидъ , мъжъ , кой-то е въ животъ-атъ си много искусилъ и претръпѣлъ : „Благо ёсть надѣкатисѧ на Господа , нежели надѣкатисѧ на человекѣка . (Псал . 117 . ст . 8 .) По добръ е да сѧ узда человекъ на Бога , нежели на человекѣка . — Тыя рѣчи сѧ изникнали изъ сѣрдечнѧ-тѧ му дѣловичина . Съ тѣхъ е той изразилъ мъдрость-тѧ на животъ-атъ си .

Добра е и благородна е вещь , да лъби человекъ ближны-атъ си , да му помага съ совѣтъ и дѣло , да сѧ жертвува за него и за негово-то щастіе ; но , ты , кой-то сичко тока отъ все сѣрдце правиши , не обзираи сѧ , да ти каже иѣкой : „Благодарѣ ти брате ,“ а още помалко очѣкувай , да ти сѧ заемъ върне . Защо знаешъ , чи сѧ человекѣцы-те ко-обше себичны , и секій самъ себе гледа и само своѣ-тѧ корысть предъ очи-те си има . Сичко друго , кое-то не иде въ тѣхнѧ-тѧ полъзѧ и кое-то е по далечъ отъ тѣхъ , желали бы да го употребатъ като средство за своѣ-тѧ цѣль . А дошли ли сѧ единъ пѣтъ до своѣ-тѧ пожелана цѣль , тогава презыратъ оныя средства , съ кои-то сѧ сѧ служили , като сама-та калъ . Там себичность